

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ - ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐπιθυμία μας, ὅπως συμβάλω-
μεν εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου προ-
βλήματος τῆς βελτιώσεως τῶν μεθό-
δων ἀποξηράνσεως τῶν σταφίδων
καὶ τῆς προφυλάξεως αὐτῶν ἀπὸ
τὰς καιρικὰς ἀντιξότητας, ὡδῆγη-
σεν ἡμᾶς εἰς τὴν σκέψιν τῆς χρησιμο-
ποιήσεως τῶν πλαστικῶν ὑλῶν, ὡς
μέσου ἀποξηράνσεως.

Τὰ πρῶτα πειράματα ἀποξηράν-
σεως σταφίδων μὲ τὴν νέαν μέθοδον
«ἀποξηράνσις ὑπὸ πλαστικὴν ὑλην»
ἔγενοντο, καθόσον γνωρίζομεν, τὸ
πρῶτον ὑφ' ἡμῶν κατὰ τὸ τρέχον
ἔτος.

Σκοπὸς τῶν πειραμάτων ἦτο νά
διαπιστωθῇ κατὰ πόσον αἱ πλαστι-
καὶ ὑλαὶ προσφέρονται ὡς μέσον ἀ-
ποξηράνσεως τῶν σταφίδων, ποίᾳ ἡ
συμπεριφορά των εἰς τὸν ἥλιον, τὰς
θροχάς καὶ λοιπὰς καιρικὰς συνθή-
κας καὶ ἐὰν αἱ ἰδιότητες αὐτῶν καὶ
κυρίως ἡ στερεότης ἐπιτρέπουν τὴν
εὑρεῖσαν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν των.

Τὰ πειράματα ἦσαν συγχρόνως
καὶ συγκριτικά. Ἡ ἀποξηράνσις ὑπὸ¹
πλαστικὴν ὑλην ἐδοκιμάσθη ἐκ πα-
ρασλήλου μὲ ἄλλας μεθόδους ἀποξη-
ράνσεως.

“Ἄν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πειραμάτων
πειρωρίσθη μόνον εἰς δύο, λόγω ἀνε-
πάρκείας τῆς χρησιμοποιηθεῖστης
πλαστικῆς ὑλης, ἐν τούτοις νομίζο-
μεν, ὅτι αὐτὰ εἰναι ἀρκετὰ νὰ ἀπο-
δεῖξουν τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν
σημασίαν τῆς νέας καὶ πρωτοτύπου
αὐτῆς μεθόδου ἀποξηράνσεως τῶν
σταφίδων.

Ἡ χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὰ πει-
ράματα ἡμῶν πλαστικὴ ὑλη ἦτο εἰ-
δος πλαστικοῦ πολυαιθυλενίου ὑπὸ²
μορφὴν φύλλων. Τοῦτο εἰναι πολυμε-
ρὲς τοῦ αἰθυλενίου τοῦ τύπου
(— CH₂ — CH₂ —) ν ὅπου ν μεγά-
λος ἀριθμός. Ἀνήκει εἰς τὴν κατηγο-

ρίαν τῶν θερμοπλαστικῶν ὑλῶν, τη-
κόμενον εἰς θερμοκρασίαν 105ο—150ο
C. Εἰναι ἄχρουν, διαφανές, ἔλαφρον,
εὔπλαστον, μονωτικὸν καὶ ἀρκετὰ
ἀνθεκτικὸν εἰς τὸ σχίσιμον καὶ τὰς
ύψηλὰς θερμοκρασίας.

Αἱ ἐπικρατήσασαι κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῆς ἀποξηράνσεως τῶν σταφί-
δων καιρικαὶ συνθῆκαι δὲν ἦσαν εὐ-
νοϊκαὶ δι’ αὐτήν. Τὸ συνημένον δελ-
τίον μετεωρολογικῶν παρατηρή-
σεων ἐμφανίζει τὴν ἐπικρατήσασαν
καιρικὴν κατάστασιν κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῶν πειραμάτων.

Π Ε Ι Ρ Α Μ Α 1ον.

Τὸ πείραμα
τοῦτο ἔγενετο τῇ βιοθείᾳ καὶ τοῦ
συναδέλφου κ. Μπίθα εἰς τὸ παρά
τὴν κοινότητα Βυτινείκων ἴδιόκτητον
κτῆμα τοῦ Α.Σ.Ο.

Ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἀποξηράν-
σιν κορινθιακὴ σταφίς καὶ ἐφηρμόσθη-
σαν αἱ ἔηται μέθοδοι αἱ ἀποξηράνσεως:
α) ὑπὸ τὸν ἥλιον, β) ὑπὸ σκιάν—ἥ-
λιον, δηλαδὴ ἡ σταφίς κατ’ ἀρχὴν
ἐτέθη πρὸς ἀποξηράνσιν εἰς τὴν σκιάν
καὶ μετὰ πάροδον μερικῶν ἡμερῶν
ἔξετέθη εἰς τὸν ἥλιον πρὸς συνέχισιν
τῆς ἀποξηράνσεως τῆς, καὶ γ) ὑπὸ³
πλαστικὸν πολυαιθυλένιον.

‘Ἄσ τούτων πρὸς ἀποξηράνσιν σταφιδοκάρ-
που, ἐχρησιμοποιήθησαν μικροὶ ἔγγι-
νοι ταρσοί, διαστάσεων 1 μ. χ. 0,60
μ. φέροντες μικροὺς ποδίσκους. Ἐπὶ
τῶν ταρσῶν τούτων ἡ πλάσθη ἡ, κα-
τὰ τὸ δυνατόν, δομοιομόρφου ὠριμάν-
σεως σταφίς.

Οἱ ταρσοὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἥλιον με-
θόδου ἔξετέθησαν εἰς τὸ ἄμεσον ἡλια-
κὸν φῶς. Οἱ ταρσοὶ τῆς ὑπὸ σκιάν—
ἥλιον μεθόδου ἐτοποθετήθησαν ὃ εἰς
ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἐκαλύφθησαν διὰ
τρίτου πρὸς δημιουργίαν σκιᾶς.
Οὗτοι ἐπρόκειτο τὴν δημέραν ἀπὸ⁴
τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποξηράνσεως νὰ